

Původ materiálu

Tomáš Pavelka

Pořadí v lekci

8

Genesis 18, 16–33.19,1–29 (zkáza Sodomy)

Postřehy pro učitelku

- Bůh prozrazuje svůj záměr, „aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: Dbejte na Hospodinovu cestu a jednejte podle spravedlnosti a práva“. Chybějící výchova, když se mlčí dnes o tom, co je správné, povede ke katastrofě v budoucnosti. Lidé fungují tak trochu ze setrvačnosti, žijí z dřívější výchovy, jsou drženi na uzdě svým okolím, staršími atd. Ale až padnou tato omezení, projeví se v člověku naplno, jak byl vychován.
- "Mám Abrahamovi zamlčet" Bůh nás nenechává jen v obavách čekat co přijde, nejsme jen vláčení dějinami, abychom nechápali co se děje. Bůh nám dává předvídavost, co může dopadnout špatně. Před každou katastrofou v dějinách (nedávno nacismus, komunismus) se objevilo pár lidí, kteří zcela jasně vnímali přicházející zkázu.
- Abraham nám dává příklad: Mluví s Bohem velmi uctivě, ale také říká otevřeně, co si myslí. Tak se máme i my modlit: Pokud „proti Bohu“ něco máme, lépe je to říci v modlitbě, než se PŘESTAT MODLIT. Všimněme si, Abraham po čase zjišťuje, že už nemůže žádat víc. I my v modlitbě můžeme objevit hranice svých požadavků.
- Jak funguje modlitba: Bůh Abrahamovi šestkrát vyhoví. To ukazuje, že naše modlitba má smysl, Bůh plní modlitby. Na druhou stranu, Bůh město zničí – deset spravedlivých v něm není. Bůh tedy nemusel změnit své rozhodnutí. Když se tedy modlíme, modlíme se za to, co nám sám Bůh chce už dopředu dát. Zhruba jako po dětech chceme, aby

říkali „prosím“ a „děkuji“, i když není těžké uhádnout, co budou chtít a my jim to chceme dát. Zároveň ale, když nás nepoprosí, nic nedostanou.

- Bůh řekl, že město zachrání kvůli deseti spravedlivým. Neřekl ale nic o tom, že zachrání Lota – ale udělal to. Bůh někdy plní naše prosby jinak, než bychom si představovali a přece tak, že jsme za to rádi.
- Když Abraham řekne deset, už dál své prosby netlačí. I my někdy dovedeme vycítit, kdy už nemá smysl Hospodina dále žádat.
- Lot sedí v bráně. Brána fungovala ve starém orientě jako radnice. Byla rozsáhlá jako dnešní běžný dům, i větší. Město bylo tak nácpano domy, že nemělo žádné náměstí ani jiné místo, kde by se lidé mohli scházet. To vše se dělo v bráně.
- Lot ví, jak to v Sodomě chodí. Proto chce hosty uchránit a co nejdříve poslat pryč. Sedí v bráně – radnici, což nsvědčuje tomu, že byl ve městě vážený. „Umí v tom chodit“, umí obstát v tom zlém městě a chce ochránit ty, které pokládá za bezelstvné, naivní. Nakonec ale bude muset z města také pryč, protože „kdo chce s vlky žít, musí s nimi vítit“.
- Co chtějí sodomští muži provést, není úplně jasné. Je však jasné, že Lot dobře ví, že to nebude nic dobrého.
- Pohostinství – u kočovníků nejposvátnější zákon. Hosta musíme přijmout, úplně se o něj postarat a je pod naší ochranou. To je podmínka snesitelného života v pusté divočině, kde jsou lidé daleko od sebe a cestvat je o strach. Platí tu „jak chcete, aby se lidé chovali k vám, tak se chovejte vy k nim“. Pokud pravidlo pohostinnosti nebudou mezi kočovníky dodržovat všichni, jejich svět se zhroutí. Kdo není pohostinný, ohrožuje všechny lidi. Proto je Lot dokonce ochoten obětovat své dcery.
- Muži sodomští neopomenou Lotovi připomenout, že je náplava.
- Lotovi švagři si myslí, že Lot žertuje. Lidé takto příliš spoléhají na zavedený pořádek, žijí v dojmu, že když pekárny pečou chleba, lampy na ulicích svítí a všichni lidé chodí do

práce, zkrátka když je všechno každý den jako obvykle, nic se nemůže stát. Blížící se katastrofu bere většinou většina lidí na lehkou váhu.

- Lotova žena se proměnila v solný sloup, protože viděla všechno to hrozné, co se v Sodomě stalo a přece se jí po ní stýskalo. Lidé rychle zapomínají. „Za komunistů bylo líp,“ říkají lidé.

Kulisy příběhu

- Brána – děti si ji mohou představit jako velkou místnost, třeba jako tělocvičnu, nádražní halu a pod. Vejde se do ní spousta lidí.
- Hosté si myjí nohy: Chodilo se všude pěšky, v Kanaan je skoro poušť, takže se všude hrozně prší a lidé se potí. Na konci cesty mají všichni hroznou chuť se umýt, protože je všechno kouše.

Co by si děti mohly odnést

- Máme se modlit za druhé.
- I deset správných lidí může zachránit celé město. I když je třeba hodných lidí málo, svou dobrotou zachraňují všechny ostatní. Děti proto nemají dělat zlé věci jen proto, že je dělají všichni.
- Bůh z města zachránil jen Lota. Někdy člověk nedělá něco špatného/dělá něco dobrého úplně sám. Přesto musí vydržet, jako Lot.
- Všichni v Sodomě se spikli proti těm, kteří jsou noví/jiní/divní. Lidé to dělají dodnes a zejména děti. Věřící děti by neměli ani přihlížet šikaně, ale měli by se pronásledovaného zastat. Někdy zastání jednoho člověka stačí, aby někoho lidé nechali na pokoji. Když chtějí lidé někomu ublížit, potřebují na to, aby byl úplně sám.

- Lotova žena se ohlédla. Když už se pro něco člověk rozhodne, tak si to nemá rozmýšlet. I děti by se měly naučit zůstat u toho, co chtěly, pro co se rozhodli (když si chtějí hrát venku, tak už si pak musí hrát venku. Když chtějí třeba zvířátko, tak se pak ale o něj musí starat. Když už se jednou člověk rozhodne, nemá se dívat zpět.

Odkaz na pracovní list

[09 Bůh soudí Sodomu](#)

Kam dále

[NŠ Louny](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[NŠ Louny](#)

Biblický odkaz (kat)

[Genesis 18,16–19,29](#)